

Voor u ligt de allereerste nieuwsbrief van stichting Melief. U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u een gift heeft gedaan, donateur bent geworden of een van de dieren maandelijks steunt door middel van een adoptie. Wij willen bij deze iedereen bedanken die de stichting in dit halve jaar na de oprichting heeft willen steunen. Door uw financiële bijdrage kunnen wij weer wat meer ademen om te zorgen dat alle dieren die hier zijn en nog steeds komen, van hun eerste levensbehoeften kunnen worden voorzien. Hieronder vallen natuurlijk voer en een beschut en veilig onderdak, maar (helaas) vaak ook medische kosten. Zonder uw steun zouden wij dit niet op deze schaal kunnen opbrengen!

Het ligt in de bedoeling om 2 keer per jaar een nieuwsbrief als deze aan u op te sturen. Hierdoor wordt u op de hoogte gebracht van de verhalen achter de dieren. Ook willen we iedere keer een paar thema's aanstippen die met dieren te maken hebben. In deze nieuwsbrief zijn die thema's bijvoorbeeld het verzorgen van een (opvang)konijn en een diervriendelijk kerstmenu. Wij hopen dat we u veel leesplezier bezorgen en proberen over een half jaar weer een informatieve nieuwsbrief op uw deurmat te laten vallen! Hele fijne kerstdagen en een diervriendelijk nieuwjaar!

Het verhaal van Gabriël de gans

Vorig jaar december werden we door een mevrouw gebeld die zich als enige het leed van een gans scheen aan te trekken. Bij deze mevrouw zat een groep ganzen in het park waarvan er een ernstig gewond was, het dier had namelijk visgaren in en om zijn poot. Het nylon snoerde zoals later bleek de doorstroming in de poot grotendeels af waardoor de gans niet in staat was om nog te lopen. De mevrouw had al verschillende dierenbeschermingsorganisaties of hulpdiensten gebeld, ze werd afgescheept met antwoorden als: "ja mevrouw, er zijn al genoeg ganzen op de wereld" of "ja, het vangen geeft te veel stress voor zo'n dier". Het vangen viel inderdaad niet mee, heel wat stunts uitgehaald, maar uiteindelijk konden we de gans te

pakken krijgen. Die was trouwens al sterk aan het vermageren omdat hij zich natuurlijk moeilijk kon verplaatsen. Toen we de gans, inmiddels Gabriël gedoopt, vast hadden konden we de ravage pas goed zien, de poot was enorm gezwollen en dik en zag al redelijk paars / wittig.

We zijn die zondag gelijk naar het dierenziekenhuis gegaan waar ze Gabriël geopereerd hebben. Het bleek dat de twee belangrijkste pezen in de poot half doorgesneden waren net als de meeste zenuwen. Hoopgevend was echter wel dat de kleur in de voet al weer wat roze roodachtig geworden was na de bevrijding van dit afschuwelijke garen. Thuis aangekomen moest Gabriël in een zo'n steriel mogelijke omgeving zitten, dat werd dus de badkamer.

De volgende dag was er ondanks de antibioticakuur een enorme ontsteking opgetreden in de poot, dit heeft ervoor gezorgd dat Gabriël binnen een minuut of 10 zijn hele poot opengereten had. De 3 botten van de tenen lagen open en bloot!!!! Weer bij de dierenarts aangekomen vertelde een arts ons dat amputatie waarschijnlijk het beste was maar wat kan een gans op 1 poot nog: niet lopen, niet zwemmen, zo'n leven leek ons niet dierwaardig. Onze eigen dierenarts kwam er ook nog bij en zei dat er een kans was op herstel, mits we de poot 3 keer per dag zouden spoelen, verbinden, zalven en sprayen, we Gabriël 2 keer per dag

medicijnen zouden geven en dit alles gedurende een aantal weken. Nou, in zo'n geval heb je toch geen keus... De weken daarna woonde Gabriël op de badkamer. De pakken keukenrollen, rolletjes tape en pakjes vet verband vlogen er doorheen, de poot beschermden we verder met sokken. Na twee maanden was Gabriël in ieder geval behoorlijk aangesterkt en wilde duidelijk van de badkamer weg. De poot was iets beter, nou ja, de ontsteking was eruit, de wonden heelden amper. We moesten de behandeling voortzetten. We besloten Gabriël overdag naar buiten te laten omdat hij het binnen niet meer uithield (op zich een heel goed teken). Via vrienden die ook dieren opvangen kwam er nog een gans bij ons. Dit klikte gelijk met Gabriël. We hoopten dat dit hem meer rust zou geven wat de genezing zou bevorderen. Wat eigenlijk wel gek was is het feit dat de andere gans, Benjamin genaamd, ook mank aan dezelfde poot als zijn witte vriend. Tijdens de behandelingen kon Gabriël zich hevig verzetten door te bijten of te krabben met de vlijmscherpe nagels van zijn gezonde poot, ook lukte het hem wel eens om de bril van ons neus te slaan! De maanden daarna werden gekenmerkt door hoop op genezing / ontstekingen / dierenartsbezoeken / 3 maal daags verzorgen van de wond en soms even een momentje van wanhoop van onze zijde. Toch kostte het ons geen enkele moeite om vol te houden aangezien Gabriël er ook voor knokte, hij was onafscheidelijk met Benjamin, at en dronk goed en keek enorm krachtig om zich heen. En geloof het of niet: hij ging weer op zijn zieke poot staan. Langzaam maar zeker ging hij hem weer belasten. Een paar maanden na de operatie liep hij beter dan Benjamin! Het herstel ging redelijk goed, de wond waar het visgaren zat was prachtig genezen, behalve zijn voet, die genas zo traag. Op zich logisch, de doorbloeding was slechter, zenuwen beschadigd zodat hij het vaak niet voelde als hij een ongemakkelijk stap zette (met alle gevolgen van dien). Nu inmiddels 1 jaar later is de poot bijna helemaal genezen. Met behulp van een aantal natuurgeneeskundige producten gaat de genezing beter dan ooit. Twee tenen zijn volledig hersteld, Gabriël loopt als een Kievit, zwemt als

een vis in het water en gakt als geen ander!!! Waarschijnlijk nog een maand of twee de middelste teen verzorgen en Gabriël kan zijn verdere leven (ganzen kunnen ruim 40 jaar oud worden) onbekommerd met Benjamin doorbrengen.

Het is trouwens opvallend hoeveel dieren er gewond raken of sterven (naast natuurlijk vele vissen) ten gevolge van visgaren of -haken. De afgelopen jaren hebben we al heel wat eenden gezien met haken in de bek, keel of vastgesnoerd in garen. Dit is een vreselijke dood. Als u zo'n dier ziet probeer hem of haar te vangen. Het klinkt afschuwelijk, maar soms heb je een houvast aan het garen om bijvoorbeeld de eend te kunnen pakken. Als de haak in de tong zit, kan hij meestal verwijderd worden. Zit hij in de slokdarm of maag, dan wordt meestal het garen weggeknipt en kapselt het lichaam de haak in. Na hulp kunnen de dieren het vaak toch nog redden.

Verder is een mentaliteitsverandering bij (sport?)vissers, nl. het wijzen op hun verantwoording en het effect van het vissen, van groot belang !!!

27 Kaapse eenden

Begin december hoorden wij dat een stel in de buurt 80 Kaapse eenden (of Muskuseenden) hadden nadat ze er begin dit jaar 11 hadden gekocht. Het was behoorlijk uit de hand gelopen en de poelier leek de enige mogelijkheid waar de eenden welkom waren... Eerst hebben we met de mensen overlegd en besproken wat ze moeten doen om herhaling hiervan te voorkomen. De mensen waren bereid om de eenden op een controleerbaar stuk te huisvesten, eieren te rapen, etc. De eenden die echt te veel waren (27) hebben we hier opgevangen. Een gedeelte hiervan zal herplaatst worden, aangezien het bijna alleen maar woerden waren en dit tot oversekst gedrag zal leiden ten opzichte van de hier al aanwezige vrouwtjes.

Een konijn is een groepsdier

Dit jaar zijn er weer heel wat konijnen bij ons terecht gekomen, op het

moment lopen er zo'n 30 rond. Overwegend hangoorkonijnen of de zogenaamde voskonijntjes (kraagje met langer haar). De meeste konijnen zijn gebracht, een paar hebben we gevonden, die waren neergezet in de duinen of op het strand.

Sommige mensen denken: "ach, er leven konijnen in de natuur, dan kan Knabbel of Flappie dat ook wel". Dit is echt een misverstand, de dieren hebben niet geleerd om voor zichzelf te zorgen, hebben vaak de opvallendste kleuren waardoor ze een gemakkelijke prooi voor roofvogels of katten zijn en vluchten vaak niet voor auto's of honden. Kort samengevat: de kans dat een tam konijn overleefd in de natuur is vele malen kleiner dan bij zijn wilde broers en zussen!

De konijnen die door mensen bij ons zijn gebracht werden in veel van de gevallen bestempeld als vals, onbetrouwbaar of angstig. Deze konijnen kwamen niet uit hun plastic bakken en zaten helemaal alleen. Ze gaan dan vaak uit verveling of frustratie veel stampen, hun territorium te fanatiek verdedigen of eindeloos eten. De mensen waren bang om het konijn eten te geven of het te verschonen. Deze groep konijnen is in feite redelijk gezond, de andere dieren zijn verder weg, waren versuft en in zichzelf gekeerd. Als de dieren hier komen worden de mannen gecastreerd, na deze castratie moeten ze nog 6 weken celibatair leven aangezien de spermacellen nog zo'n 6 weken actief blijven in het lichaam.

Het is belangrijk dat de introductie van een nieuw konijn geleidelijk en onder goede begeleiding gebeurt want die schattige snufferds zijn voor onbekende soortgenoten meestal behoorlijk krengerig. Na een week of twee zijn de nieuwelingen meestal redelijk ingeburgerd en hebben aansluiting gevonden bij een of meerdere konijnen. De konijnen hier vormen hechte familiegroepen die vaak samen een hol graven en onderhouden, elkaar wassen en verzorgen. Het is prachtig om te zien dat die suffe bollen wol naar verloop van tijd veranderd zijn in slanke atletische konijnen die een druk sociaal leven onderhouden. De frustratie en de valsigheid zijn na een paar dagen ruimte / sociaal contact volledig verdwenen.

Als u zelf een konijn wilt houden zijn er een paar dingen waar u op kunt letten

en die u kunt doen om u konijn een fijn leven te geven. Informeer bij Stichting Melief of een plaatselijke dierenopvang omtrent het aanbod van konijnen, binnen een redelijke termijn zijn er echt wel konijnen te vinden die nog een goed huis zoeken. Dit is natuurlijk veel beter dan een speciaal gefokt konijntje kopen in een dierenwinkel. Neem hoe dan ook nooit een konijn alleen, het is echt een groepsdier!!!

In uw tuin kunt u een tocht- en vochtvrij hok neerzetten wat als schuilhok kan dienen voor de dieren. Aansluitend hierop kunt u heel eenvoudig met een aantal palen en een rol gaas een ren voor hen maken waar ze permanent kunnen verblijven. Voor de bodem zijn een paar mogelijkheden, u graaft een bak die u helemaal bekleedt met gaas en dan weer dichtgooit, de konijnen kunnen dan naar hartelust graven. Is dit niet te doen, dan kunt u gaas zo'n 25 centimeter onder het zand begraven zodat de dieren hier lekker op kunnen zitten, geen hol kunnen graven en niet uit de ren kunnen. Betegelen is natuurlijk ook een optie alhoewel dit zeker niet de voorkeur heeft. De ren kunt u zo groot maken als u zelf wilt, al naar gelang de mogelijkheden, maar met een beetje moeite en goede wil kan er al snel een paradijsje voor de konijnen ontstaan.

Heeft u konijnen en geen tuin maar een balkon, dan kan dit vaak ook konijnvriendelijk ingericht worden. Ook hier geldt een tocht- en vochtvrij schuilhok. Tegen de spijlen op een balkon kan gaas bevestigd worden met bijvoorbeeld ijzerdraad of tie-wraps. Vaak kunt u een bakje in een hoek neerzetten met wat zand of houtkorrels erin, in het begin legt u hier de ontlastings van de konijnen in. Of zet het op de plaats waar ze hun behoefte doen. Meestal worden ze dan goed zindelijk waardoor alles makkelijk schoon te houden is. U kunt bijvoorbeeld twee vrouwtjes,

een gecasteerd mannetje en een vrouwtje of twee mannen die het met elkaar kunnen vinden, opvangen.

Oproep: wie heeft er nog stevige buitenhokken voor konijnen over of weet iemand die er graag vanaf wil? Deze worden gebruikt als schuil- en voederplaats, zodat de loslopende konijnen geitvrij kunnen eten...neem a.u.b. contact met ons op, ophalen is (meestal) geen probleem!

Wist u verder dat konijnen:

- altijd beschikking over hooi en vers drinkwater moeten hebben
- eerder te dik worden van het gemengde konijenvoer dan van alleen de groene staaftjes
- als ze te dik worden vaak een vetkwab onder de kin krijgen
- graag oud bruin brood hebben, vers brood vormt makkelijk een klont in de buik met verstoppingen als gevolg
- goed tegen groenvoer kunnen mits u ze er geleidelijk aan went en niet mee overvoert en graag stro in hun schuilhok hebben om aan te knabbelen
- hun behoefte vaak op 1 plaats doen
- behoefte hebben aan een knaagblok of een liksteen
- een regelmatige gebitscontrole nodig hebben (zelf te verrichten) omdat hun tanden soms niet afslijten en dus maar langer en langer worden totdat ze niet meer kunnen eten.
- soms te lange nagels krijgen die geknipt kunnen worden
- hun keutels eerst al een keer hebben opgegeten
- schijnzwanger kunnen worden
- goed te castreren zijn (bij een professionele praktijk)
- het beste aan elkaar kunnen wennen op neutraal terrein

Denkt u na het lezen van dit verhaal : ik wil wel 2 konijntjes (of andere dieren) opvangen, neem dan contact met ons op, dan kunnen wij eventueel aangeboden konijntjes doorplaatsen naar uw nieuw gegraven konijnenren!

Luna en Mila

Op een boerderij hier in de buurt woonden een stel inteeltkatten, de dieren zagen er slecht uit, en kregen het ene na het andere nest. Een van hen was een miniatuurpoesje, zij was volledig blind, maar wel hoogzwanger.

Toen ik daarover met hem sprak, zei de boer dat hij haar dan maar beter dood kon slaan nu ze weer jong zou krijgen. Ik heb haar mee naar huis genomen en 3 dagen later begon de bevalling. Luna was hier veel te zwak voor en het verliep niet goed. De dierenarts durfde geen keizersnede te verrichten, dus kreeg ze weeënopwekkende middelen.

Uiteindelijk moest ze toch een keizersnede, want ze zou anders zeker dood gaan, de bevalling was al zo'n 12 uur bezig, ze was uitgeput en had pas twee kittens. Met de keizersnede kwam de derde kitten ter wereld. Hij werd Ruben gedoopt. Ruben had nooit normaal geboren kunnen worden omdat hij met zijn hoofd in de ene hoorn van de baarmoeder lag en zijn lichaam in de andere. Het was een geluk dat hij of Luna's baarmoeder niet kapot geperst was, het enige was dat zijn haar helemaal in tegengestelde richting stond!!! Luna is gelijk gesteriliseerd aangezien haar buik al open lag. Na deze zware bevalling verliep alles vrij goed, de wilde boerderijkat die eerst nog in het behang hing van angst werd een knuffelvrouwtje, ze sterkte goed aan, haar ogen waren echter opgegeven door de verwaarloosde niesziekte waaraan ze op de boerderij had geleden. Een oog was ingedroogd, het andere volledig vergroeid. Met de kittens van Luna hebben we veel getobd door de niesziekte en de chlamydia aan de ogen. Na heel wat gedokter en gezalf zijn hun ogen gelukkig bespaard gebleven.

Mila kwam van dezelfde locatie twee weken later, ook zij was hoogzwanger, haar bevalling verliep voorspoedig,

alleen had zij amper melkgift voor de 5 kittens. De kittens hebben we om de 2,5 uur geflest, dag en nacht, 1 poesje is overleden aan een longontsteking. De rest van de kittens leed net als de kinders van Luna aan niesziekte en de chlamydia aan de ogen. Momenteel zijn we de poesjes daar nog steeds voor aan het behandelen.

Tijdens al deze ellende zijn we naar de boer gestapt en hebben we uitgelegd dat de katten hoognodig steriel gemaakt moesten worden. Na heel wat vijven en zessen mocht ik vangkooien plaatsen... Iedereen is "geholpen" en gelijk een keer ontwormd en ontvlood, de katten zagen er na een maand al beter uit. Zo kwam een einde aan deze tragische gebeurtenissen, de kittens werden hier namelijk, zo bleek achteraf, normaal gesproken zodra ze uit het stro kwamen (een week of 4 /5) verdronken.....en de boerin liet zich ook nog ontvallen dat dat nog een heel gedoe was...

Beschuit met.....muizen?

Deze zomer kregen we een bakje muizen overhandigd. Bij de vraag hoeveel het er waren trok de vrouw haar schouders op. Voor het stoplicht zat ik ze te tellen, wat: 17 muizen! De vrouw had twee vrouwtjes en een mannetje gekocht, die hadden jongen gekregen en nu was ze het zat. Thuis aangekomen hebben we de nieuwsgierige diertjes gesekst en al naar gelang hun geslacht in ruime bakken gezet, nog geen twee uur later beviel de eerste muizenmoeder onder een bloempotje. Alle vrouwtjes waren zwanger aangezien ze de hele familie bij elkaar hadden gelaten. Na zo'n twee weken was iedereen bevallen en hadden we ineens zo'n 40 muizen.....

Feestelijke kerstmenu

Natuurlijk willen we in de feestmaand december extra lekker eten, gezellig met zijn allen bij de kerstboom. Ook hier hoeven geen dierlijke ingrediënten aan te pas te komen, we kunnen een heerlijk diner bereiden zonder vlees, vis, eieren, zuivel, gelatine en honing. Gewoon lekker zelfgemaakt, liefst van biologische producten, zodat de smaak van de gerechten nog voller en harmonieuzer wordt!

Hieronder een suggestie voor een eenvoudig (zelfs grotendeels een dag tevoren al) te bereiden 3-gangen kerstdiner dat dieren ook een fijne kerst bezorgt:

Romige preisoep

- 2 stevige preien, inclusief het groen
- ¾ liter sojamelk
- 4 eetlepels rijstvlokken (havermout kan evt. ook)
- Vegetarisch groentebouillonpoeder naar smaak
- Nootmuskaat naar smaak

Was de prei en snij hem in ringen, ook het groen. Hou iets van het groen apart voor de garnering. Kook de prei 4 minuten in wat water. Voeg dan de rijst- of havermoutvlokken toe en laat samen gaar worden. Voeg de sojamelk toe en pureer de soep met de staafmixer. Voeg bouillonpoeder en nootmuskaat naar smaak toe. Strooi voor het serveren wat fijngehakt achtergehouden preigroen over de soep.

Boekweit-

kruidenpannenkoekjes gevuld met paddestoelenragout

(lekker met gestoomde broccoli en tricolore-rijst)

Voor de pannenkoeken:

- 100 gram boekweitmeel
- 150 gram gebuild tarwemeel
- 1 dessertlepel wijnsteenbakpoeder
- Ca. 4 deciliter sojamelk
- 3 eetlepels arrowroot
- Gehakte peterselie
- Gehakte bieslook
- Snuf zout
- Zonnebloemolie om in te bakken

Roer meel (er kan ook alleen tarwemeel gebruikt worden),

bakpoeder, arrowroot en zout met de sojamelk tot een glad beslag. Roer de gehakte kruiden door het beslag en bak in zonnebloemolie pannenkoekjes. Hou de pannenkoeken warm tot het serveren of zet ze afgekoeld onder folie weg in de koelkast.

Voor de ragout:

- 4 eetlepels gebuild tarwemeel of -bloem
- 3 eetlepels zonnebloemolie
- 3 deciliter sojamelk
- Snuf zout

Verhit de olie en roer er het meel doorheen. Laat dit mengsel 2 minuten zachtjes pruttelen zonder dat het te bruin wordt. Voeg dan, onder voortdurend roeren (evt. met garde) de sojamelk toe. Laat de saus 10 minuten zachtjes pruttelen onder af en toe roeren, terwijl je ondertussen verder gaat met:

- 500 gram oesterzwammen
- 250 gram kastanjechampignons
- 1 kleine rode paprika
- 1 flinke ui
- 2 teentjes knoflook
- Soyacuisine (=sojaroom)
- Peper, nootmuskaat en (kruiden)zout

Snipper de ui, veeg de paddestoelen schoon en snij ze in mooie stukken. Was de paprika, maak hem schoon en snij hem in kleine vierkantjes. Fruit de ui in de olie. Voeg de paprika toe. Voeg na enkele minuten de paddestoelen toe en bak ze kort mee op vrij hoog vuur. Knijp dan de knoflooktenen erboven uit en schep even mee om, vuur mag weer wat lager. Voeg wat (kruiden)zout en peper toe en meng het gebakken mengsel door de saus. Verdun en maak romiger naar wens met soyacuisine. Breng op smaak met peper, (kruiden)zout en nootmuskaat. Zorg voor het serveren dat de pannenkoeken warm zijn. Leg een pannenkoek op een bord en schep er een baan ragout over. Vouw hem trechtersvormig dicht, zodat de ragout aan de brede zijde zichtbaar is. Leg er met de ijstang een bolletje tricolore-rijst naast en schik er een paar roosjes gestoomde broccoli bij. Garneer de rijst met achtergehouden peterselie en/of bieslook.

vanille-sojajis met warme kaneelkersen

- 1 pot sojajis met vanillesmaak (bijv. van Provamel)
- 1 grote pot kersen op sap (liefst van de natuurvoedingswinkel)
- 1 eetlepel kuzu of arrowroot of een ander plantaardig bindmiddel
- Kaneelpoeder
- Snuf zout
- Evt. extra rijst- of maïsmoutstroop

Doe de kersen met het sap in een steelpan en verhit langzaam totdat het kookt. Voeg de snuf zout toe. Los kuzu of arrowroot op in een beetje koud(!) water en voeg al roerende toe aan de kersen. Nu bindt het geheel tot een saus. Strooi er kaneel naar smaak bij. Mocht dit nog niet zoet genoeg zijn, roer er dan nog wat rijst- of maïsmoutstroop doorheen. Schik een paar bolletjes ijs in een mooie ijsscoupe en schenk er de kersensaus over. Garneer naar wens met geschaafde amandelen.

EET SMAKELIJK!

Wervingsoproep

Wilt u ons helpen nieuwe donateurs en adoptiefouders te werven? Bel ons gerust op voor extra folders en misschien zelfs nieuwsbrieven. Die sturen we u dan zo spoedig mogelijk toe, zodat u ze onder vrienden, kennissen en andere geïnteresseerden kunt verspreiden. Wij kunnen meer steun hard gebruiken!

Wij hopen dat u deze eerste nieuwsbrief met plezier heeft gelezen. Wij vinden het in ieder geval er leuk om hem samen te stellen!

Tot de volgende Melief nieuwsbrief!

Stichting Melief

Achterstrypseweg 15
3235 NB Rockanje
telefoon: 0181 400480

e-mail: stichting_melief@hotmail.com
rek.nr. 21.21.71.445 Triodos Bank
KvK 24349733